

ДАТО ТУРАШВІЛІ

ПОКОЛІННЯ

ДЖИНС

ВТЕКТИ З СРСР

Фото люб'язно надано автором

Дато Турашвілі — відомий грузинський письменник, сценарист, драматург, перекладач. Його роман «Покоління джинс. Втекти з СРСР» швидко посів у Грузії перше місце серед бестселерів. Його твори перекладені нідерландською, англійською, сербохорватською, німецькою, баскською, італійською, російською, українською мовами. Турашвілі захоплюється альпінізмом, брав участь у сходженнях на вершини Кавказу, Андів і Гімалаїв. Мешкає і працює у Тбілісі.

Історія, що сколихнула країну!

Все було наготові — план складено, ролі розподілено, день «ікс» призначено... Вони захоплять пасажирський лайнер і втечуть на ньому за залізну завісу! Це єдина можливість вирватися з міцних обіймів Радянського Союзу... І ось літак у повітрі, а такий бажаний турецький кордон зовсім близько... На якому ж етапі вони схибили? Як сталося, що спроба вирватися на волю перетворилася на криваву бійню?

Що сталося під час рокового рейсу в далекому 1983-му? Відповідь — у гостросюжетному романі Дато Турашвілі!

www.trade.bookclub.ua

ISBN 978-966-14-7849-6

9 789661 478496

ДАТО
ТУРАШВІЛІ

ПОКОЛІННЯ
ДЖИНС
ВТЕКТИ З СРСР

ПОКОЛІННЯ

ДЖИНС

ВТЕКТИ З СРСР

БЕСТСЕЛЕР №1
у Грузії

ОСНОВАНО
НА РЕАЛЬНИХ
ПОДІЯХ

ДАТО
ТУРАШВІЛІ

КЛУБ
СІМЕЙНОГО
ЧИТАННЯ

ДАТО ТУРАШВІЛІ

ПОКОЛІННЯ ДЖИНС

ВТЕКТИ З СРСР

Д
Г.

ДАТО
ТУРАШВІЛІ
**ПОКОЛІННЯ
ДЖИНС**
ВТЕКТИ З СРСР

РОМАН

ХАРКІВ **КЛУБ**
2014 **СІМЕЙНОГО**
ДОЗВІЛЛЯ

УДК 821.161.2

ББК 84.5ГРУ

T86

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Перекладено за виданням:
ტურაშვილი დ. ჯინსების თაობა : რომან /
დათო ტურაშვილი. — თბილისი : ბაკურ სულაკაურის,
2013. — 156 გ.

Переклад із грузинської *გიორგია არაბული*

Дизайнер обкладинки *Віталія Котляр*

ISBN 978-966-14-7849-6 (Україна)

ISBN 978-9941-15-557-4 (груз.)

© დათო ტურაშვილი, 2008

© DepositPhotos.com /ghoststone, karelnoppe, обкладинка, 2014

© Непіро Ltd, видання українською мовою, 2014

© Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», переклад та художнє оформлення, 2014

Ті блакитні дні
та сонце дитинства...

Останні слова
Антоніо Мачадо

ПРОЛОГ

Випускати цю книгу в світ я вже й не планував, оскільки мені наївно думалось, що після розвалу Союзу радянське минуле Грузії буде лише гірким спогадом, однак виявилось, що минулому властиво повертатися, і особливо у тому випадку, коли ми самі з тим минулим не прощаємось.

Ми ж розпрощалися лише з часом, але не зі свідомістю тієї країни, що її називали імперією зла, де добро було такою рідкістю, що у наддержаві, яка першою вийшла у космос, не пошили джінсів. Хіба може бути добріша справа, ніж пошиття джінсів, проте у Радянському Союзі цього справді не зробили, а тому й знайшли найбільш підступний вихід — джінси просто заборонили.

Заборонені джінси виявилися солодшими за заборонений плід, й аби мати жадані, немов

свобода, штани, радянські люди вдалились до контрабандних шляхів. Серед завезених різними шляхами з різних країн джинсів іноді можна було знайти справжні, й у тогочасній Грузії вони, як і будь-що справжнє, в основному вважалися американськими, оскільки радянська пропаганда здебільшого боролася саме зі Сполученими Штатами Америки. Ідеологія Москви з виключною наполегливістю протистояла американським цінностям — у тому числі й джинсам, відтак радянським людям помилково здавалося, що там, де були джинси, було і щастя.

Насправді, там, де джинсів не існувало, як правило, не було власності як основної свободи, і вільним ти міг бути лише у могилі. Точніше, радянську владу твоя свобода не цікавила лише тоді, коли ти вже лежав у землі, й на відміну від іншої власності, право на могилу вже неможливо було оскаржити. До того ж радянські атеїсти знали, що самі вони ляжуть у цю ж землю, тож стосовно могил були дійсно лояльними, ба навіть більше — радянські грузини так само любили мертвих, як і всі інші грузини.

Можливо, існувала й інша причина, однак факт, що земля могили була чи не єдиною влас-

ністю, яку радянська влада не шкодувала для людей, і деградування радянського грузина почалось саме звідси. Смаки грузинів виродилися саме в радянський період: оскільки єдиною їхньою власністю залишились могили, вони почали будувати їх такими, яких досі в них не було. Раніше грузинська могила була простою та геніальною, а у радянській Грузії змінився не лише зв'язок з могилою, а й зв'язок зі смертю, і на грузинських радянських кладовищах з'явилися мармурові лавки й столи, мотоцикли й машини. Щоправда, ті машини за життя власників оформлювали на інші імена, але радянський грузин твердо знав, що земля могили належала йому, і землю цю, на відміну від іншої власності, ніхто не забере. Тому він доглядав її, прикрашав на свій лад і творив чи не єдине, що йому належало. А радянська влада, яка не дала б збудувати вдома чи надворі стіну, не сказала би нічого, хоч ти палац там став, бо на землі могили ти був вільним і ця земля була єдиним місцем у радянській Грузії, де радянська влада не мала сили.

Оскільки при владі були грузини, вони також більше любили мертвих, ніж живих, поважали мертвих більше, ніж живих, але для гарантова-

---

ТІНА

П'ятнадцять років тому, 18 листопада 1983 року, у відчинених дверях невдало захопленого й поверненого до тбіліського аеродрому літака з «лимонкою» в руці стояла молода жінка, обличчя якої в очікуванні страшного кінця мокло під краплями дощу.

Тіна стояла з гранатою в руці на порозі літака саме тому, що все мало ось-ось скінчитися і сталося б те, що вона й так давно планувала. В очікуванні вироку муки людей сягнули того, що кожен мріяв про близьке завершення — і ті, хто стежив за подіями ззовні, й ті, хто знаходився у літаку. Всередині оточеного літака серед пасажирів та членів екіпажу були й убиті, і тіла декого з них досі валялись у проході. Були також і поранені, й тишу в літаку порушували їхні

стогони, а хтось із них ще й умовляв пошепки Тіну не підривати гранату. Дівчина спершу не відповідала, та згодом, врешті, мовила, скоріше звертаючись до себе, із дивним жалем у голосі:

— Заспокойтесь, жіночко, вона несправжня.

Та жіночка разом із рештою пасажирів після відповіді Тіни лишилися зі здивованими обличчям, а дівчина з-поміж усіх тих облич шукала найдорожче для себе. І знайшла, але в очі Геги зазирнула лише на мить.

Їхні погляди тільки-но зустрілись, і саме в цей час розташований на даху літака спецназ розпочав штурм і салон наповнився пущеним згори білим димом...

Вона з дитинства була дуже вродливою і ще змалку подобалась хлопчикам, які загравали до неї всюди, де вона бувала, — у школі, на малюванні, на англійській.

Та коли підросла, дратувалась від того, що всі акцентували увагу на її красі, здавалося, що хлопців лише краса й цікавила.

Тіна вважала, що сама вона була цікавішою за власну красу, проте хлопці цього не помічали

й, можливо, це було причиною того, що до зустрічі з Гегою вона нікого не кохала.

Тіна була вже студенткою художньої академії, коли її малюнок десь випадково побачив Гега й знайшов номер телефону авторки. У тієї художниці був такий голос, що, здавалось, його власниця повірила би усьому, що б Гега не сказав. Він повідомив, що йому надзвичайно сподобався малюнок і він хоче зустрітись, а ще раптом захотілося сказати Тіні, що він — каліка. Гега потім довго не міг зрозуміти, чому він вирішив так жорстоко пожартувати з Тіною, але її відповідь просто вразила:

— Для мене немає різниці — каліка ви чи ні. Для мене головне — людина.

Дівчина з дитячим голосом була більше схожа на янгола, ніж на студентку художньої академії, і Гега вмить кинув слухавку. Мабуть, від розгубленості й несподіванки, бо на таку відповідь не очікував. Він справді не думав, що пересічна тбіліська дівчина могла бути такою, а ще він жалкував, сильно жалкував, що так некрасиво пожартував з нею, і виправдовував себе лиш тим, що свідомо не відкрив Тіні, хто він є насправді. Гега був досить молодим двадцятидворічним

актором, однак у нього вже були успішні ролі в кількох художніх фільмах, тому його ім'я та прізвище у Грузії знав кожен, хто любив кіно. Гега, як талановитий актор і красивий хлопець, був дуже популярним у тодішньому Тбілісі, а особливо серед молодих дівчат. Саме це й не було йому потрібно, Гега не хотів користуватися власною популярністю, а тому вигадав історію про власне каліцтво і, буцімто, неможливість пересування без візка. Гега трохи подумав і, дійшовши висновку, що повертати назад буде неправильно, знову набрав номер Тіни.

— Слухаю, — відповіла вона саме тим занадто дитячим голосом, за яким Гега вже встиг скучити, але, почувши його, він знову розгубився і від безвиході просто кашлянув. Гегу вважали найталановитішим молодим актором, однак зараз йому було справді важко зіграти роль. Через це він навіть почав сумніватися у своїй професійності.

— Це знову я, — невпевнено промовив він у слухавку й знову кашлянув.

— Куди ви поділися? — щиро здивувалася Тіна.

— Мабуть, просто зірвалось.

ЗМІСТ

Пролог	7
Тіна	17
Батько Сосо	33
Гега	45
Чернець	57
Гія	73
Море	87
Весілля	101
Літак	115
Побачення	133
Брати	149
Вирок	164
Ека-ука	180
Процес	195
Кінець	209
Відліт	227

Літературно-художнє видання

ТУРАШВІЛІ Дато
Покоління джінс. Втекти з СРСР
Роман

Головний редактор *С. С. Скляр*
Завідувач редакції *Г. В. Сологуб*
Відповідальний за випуск *О. О. Григор'єва*
Редактор *Г. В. Пагутяк*
Художній редактор *М. В. Єфімова*
Технічний редактор *А. Г. Верьовкін*

Підписано до друку 08.08.2014. Формат 70x100/32. Друк офсетний.
Гарнітура «Literaturna». Ум. друк. арк. 9,67.
Наклад 4500 пр. Зам. № .

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cop@bookclub.ua

Віддруковано з готових діапозитивів
на ПП «ЮНІСОФТ»
Свідоцтво ДК №3461 від 14.04.2009 р.
www.ttornado.com.ua
61036, м. Харків, вул. Морозова, 13Б

Турашвілі Д.

Т86 Покоління джинс. Втекти з СРСР : роман / Турашвілі Дато ; пер. з груз. Г. Арабулі. — Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2014. — 240 с. : іл.

ISBN 978-966-14-7849-6 (Україна)

ISBN 978-9941-15-557-4 (груз.)

Бестселер, заснований на реальних фактах!

Вони прагнули свободи, мріяли жити у вільній країні. І задля цієї мрії були ладні ризикнути усім... Ретельно продуманий план не мав дати осічки: захопити літак — і дістатися на ньому волі! Але шлях виявився рясно залитим кров'ю... Хто виживе у страшному рейсі? Та яка доля спіткає тих, хто пішов за мрією?

УДК 821.161.2
ББК 84.5ГРУ

Видавництво Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
www.trade.bookclub.ua

ГУРТОВИЙ ПРОДАЖ КНИГ ВИДАВНИЦТВА

ХАРКІВ

ДП з іноземними інвестиціями
«Книжковий Клуб
“Клуб Сімейного Дозвілля”»

61140, м. Харків-140,
просп. Гагаріна, 20-А
тел/факс +38 (057) 703-44-57
e-mail: trade@bookclub.ua
www.trade.bookclub.ua

Київська філія

04073, м. Київ, просп. Московський, 6, кімн. 35,
тел. +38 (067) 575-27-55
e-mail: kyiv@bookclub.ua

Одеська філія

65017, м. Одеса, вул. Малиновського, 16-А, кімн. 109
тел. +38 (067) 572-44-28
e-mail: odessa@bookclub.ua

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»

служба роботи з клієнтами:

тел. +38 (057) 783-88-88

e-mail: support@bookclub.ua

Інтернет-магазин: www.bookclub.ua

«Книжковий клуб», а/с 84, Харків, 61001
